

‘Ik heb U verheerlijkt . . .’

In Johannes 17:4 zegt de Heer Jezus als de Mens geworden Zoon van de Vader: ‘Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb het werk voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven’. Dat werk is niet alleen het kruis; het is de hele openbaring van God als de God van liefde. Het is de openbaring van God als Vader, zoals Hij in vers 3 zegt: ‘Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen’. De Heer Jezus openbaarde Hem op deze aarde vanuit de schoot van de Vader (Joh. 1:18). En Hij alleen kon dat doen. ‘Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb het werk voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven’. Dat is het gehele werk, in het bijzonder van de openbaring van God Zelf.

Het kruis is de kroon op dat werk omdat Hij in die omstandigheden God bovenmate verheerlijkt heeft. Hij was gehoorzaam tot de dood, ja, tot de dood van het kruis. In dat verschrikkelijke ogenblik, toen God Hem, de Mens Christus Jezus, sloeg, verheerlijkte déze Mens God op een bijzondere wijze, zoals de Heer in hoofdstuk 13:31 zegt: ‘Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt en God is in Hem verheerlijkt’.

En nu zegt Hij: ‘Ik heb het werk voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven; en nu, verheerlijk Mij, U Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid die Ik bij U had, voordat de wereld was’ (Joh. 17:4-5). Wat een wonderbaar verzoek! ‘De heerlijkheid die Ik bij U had voordat de wereld was’, was de heerlijkheid die de Heer Jezus bezat als God de Zoon. Dat was vóór de grondlegging van de wereld. Hij, God de Zoon, één met God de Vader en één met God de Heilige Geest, was daar vanaf alle eeuwigheid; en Hij heeft dezelfde heerlijkheid als de Vader en als de Heilige Geest.

God de Zoon, dat was Zijn eeuwige heerlijkheid. Hij heeft die heerlijkheid niet verlaten! In Filippi 2 staat dat Hij Zichzelf ontledigd heeft. Dat wil zeggen dat Hij Zijn uiterlijke heerlijkheid heeft afgelegd. Hij is niet op aarde gekomen in Zijn uiterlijke heerlijkheid als God de Zoon, maar als een klein Kindje en wel in de kribbe van Bethlehem. Maar dat kleine Kindje was wél God de Zoon. Hij kon niet ophouden God de Zoon te zijn en Hij kon dus niet ophouden de Schepper van hemel en aarde te zijn. Hij kon niet ophouden Degene te zijn van Wie Hebreëën 1 zegt dat Hij de Drager en Onderhouder van alle dingen is. Ook toen Hij daar in de kribbe lag in Bethlehem, droeg Hij het heelal door het woord van Zijn kracht en onderhield Hij alles in Zijn orde, die Hij als Schepper ingesteld had. Met eerbied gesproken: Zijn morele persoonlijke, innerlijke heerlijkheid kon Hij niet afleggen, alleen Zijn uiterlijke heerlijkheid. Die heerlijkheid die Hij als God de Zoon had, heeft Hij niet verlaten; die kon Hij niet afleggen. Toch vraagt Hij hier of Hij die heerlijkheid een tweede keer zou mogen ontvangen, Hij vraagt dat als de Mens Christus Jezus, op grond van het werk dat Hij volbracht heeft.

In vers 22 zegt Hij: ‘Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt’. Wie zijn dat? De verzen 20-21 zeggen het: ‘Ik vraag niet alleen voor dezen [de elf apostelen], maar ook voor hen die door hun woord in Mij geloven’. Zij die door het woord van de apostelen in de Heer Jezus zouden geloven, zijn u en ik die nu de Heer Jezus door genade hebben mogen leren kennen. Wij hebben het woord van de apostelen geloofd; dat wil zeggen: de boodschap die zij in de kracht van de Heilige Geest neergeschreven hebben over de Persoon en het werk van de Heer Jezus. Welk een vooruitzicht dat Hij nu de heerlijkheid die Hij ontvangen heeft op grond van Zijn werk op Golgotha, wil delen met ons: dit brengt ons tot diepe bewondering, dank en aanbidding!

Wat een bijzondere genade is het ook dat wij binnenkort zelfs de heerlijkheid die de Heer Jezus als God de eeuwige Zoon van alle eeuwigheid bezat, op de plaats 'waar Hij is', in het Vaderhuis, mogen 'aanschouwen' (Joh. 17:24)!

De Heer Jezus spreekt in Johannes 17 met de Vader zó dat wij het kunnen horen. Wij zijn het onderwerp van het gesprek tussen de Vader en de Zoon. Zien we welke plaats wij innemen in het hart van de Vader en de Zoon? Bovendien leren we op deze manier wat de plaats is die wij gekregen hebben en hoe wij ons tegenover God gedragen mogen; we leren hoe wij tot Hem naderen kunnen en hoe God tegenover ons staat. Dat zijn de wonderbare vruchten van wat het brandoffer voor ons betekent. Hij kon ons van zelfsprekend niet inbrengen in de Godheid. In Johannes 14:11 zegt de Heer Jezus: 'Geloof Mij dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is'. Dat wil zeggen: Geloof Mij dat Ik God de Zoon ben, volkomen één met God de Vader.

God kan in een mens zijn. Hij kan in een mens werken. Dat is echter geen één-zijn met God. De Zoon was ook in de Vader; Hij in de Vader en de Vader in Hem. Een volkomen eenheid, zoals Kolosse 1:19 zegt: 'Want het behaagde de gehele Volheid in Hem te wonen'. Kolosse 2:9 zegt: 'In Hem woont de gehele Volheid van de Godheid lichamelijk'. Daarom kon Hij zeggen dat Hij volkomen één is met de Vader.

In Johannes 14:20 vinden we daar een wonderbaar gevolg van. Daar zegt de Heer Jezus: 'In die dag [de dag wanneer de Heilige Geest op de aarde gekomen zal zijn] zult u erkennen dat Ik in Mijn Vader ben'. De Heer Jezus grijpt terug op het feit (Joh. 14:11) dat Hij volkomen één is met de Vader. Hij laat erop volgen: '... en u in Mij en Ik in u'.

U in Mij – dus wij in Hem en Hij in ons. Is dat geen volkomen een-making? Een volkomen een-making met Hem, zoals Hij volkomen één is met de Vader. Dat kon alleen omdat Hij Mens geworden is. Als God de Zoon kon Hij Zich niet één maken met ons, want wij zijn schepselen. Alleen als de Mens Christus Jezus kon Hij Zich één maken met ons. Hij heeft dat gedaan toen Hij naar het kruis ging om daar in onze plaats te sterven. Maar bovendien ook in Zijn opstanding zijn wij voor eeuwig met Hem verenigd, zoals ook voorgesteld wordt in de woorden 'in Christus' (Rom. 8:1, Kol. 2:12, 3:1 en Ef. 1:3-14).